

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/35/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120209215
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7120209215.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobkyne A. B., nar. X.X.XXXX, bývajúcej v C., D. X, zastúpenej JUDr. Kristínou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovaným: 1/ Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00 691 135, intervenient: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, 2/ Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, Buzulucká 2-4, Košice v likvidácii, IČO: 35 507 403, zastúpený JUDr. Monikou Kozákovou, advokátkou so sídlom Werferova 1, Košice, IČO: 42 321 760, 3/ Bytex Slovensko, s.r.o., so sídlom Čárskeho 7, Košice, IČO: 36 171 778, zastúpený HUSAR AND PARTNERS S.R.O., Vojenská 14, Košice, IČO: 53 519 141, 4/ A. E., nar. XX.X.XXXX, D. X, C., zastúpená JUDr. Tatianou Jánošíkovou, advokátkou so sídlom Rooseveltova 6, Košice, IČO: 42 244 129, o náhradu škody, o odvolaniach žalobkyne a žalovaného v 2. rade proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 40C/28/2020-266 zo dňa 26.10.2023, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanými 1.,2.,4. náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

P r i z n á v a žalovanému v 3. rade proti žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 40C/28/2020-266 zo dňa 26.10.2023 zaviazal žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobkyni sumu 8.379,36 € s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 29.1.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalobu v prevyšujúcej časti a proti žalovaným v 1., 3. a 4. rade zamietol. V poradí výrokom III. zastavil konanie v späťvzatej časti žaloby žalobkyne, výrokom IV. nepriznal náhradu trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade a výrokom V. priznal žalovaným v 1., 3. a 4. náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobkyni.

2.V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala pôvodne od žalovaných v 1. až 5. rade (Mesta Košice, Mestskej časti Košice-Dargovských hrdinov, Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov D. X-X C., Spoločnosti Bytex Slovensko, s.r.o. so sídlom v Košiciach a A. E.) zaplatenia z titulu náhrady škody na zdraví 7.593 € s úrokom z omeškania a z titulu ušlého zisku sumy 38.640 € s úrokom z omeškania. Proti pôvodne žalovanému v 2. rade Mestskej časti Košice-Dargovských hrdinov bolo konanie zastavené uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 21.12.2017.

3.Súd prvej inštancie (ešte Okresný súd Košice I) rozsudkom zo dňa 20.9.2018 sp.zn. 40C/18/2015-290 rozhodol o základe nároku tak, že základ nároku na náhradu škody je dôvodný voči žalovanému v 3. rade a voči žalovaným v 1., 2. a 4. rade žalobu zamietol. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa

21.5.2020 č.k. 2Co/118/2019 potvrdil rozsudok v napadnutom výroku, rozsudky nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť 9.7.2020.

4.Súd prvej inštancie rozsudkom 40C/28/2020-160 zo dňa 24.11.2022 rozhodol o nároku žalobkyne tak, že žalovaný Bytex Slovensko, s.r.o. je povinný zaplatiť žalobkyni 8.379,36 € aj s úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 1Cdo/155/2020 zo dňa 26.10.2022 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach 2Co/118/2019 z 21.5.2020 aj rozsudok Okresného súdu Košice I 40C/18/2015 z 20.9.2018 a vec vrátil Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie. Podľa názoru dovolacieho súdu súdy nižšej inštancie dospeli v danom prípade k nesprávnemu správnenému záveru, keď ustálili, že žalovaný v 2. rade Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov D. X A. X Košice nezodpovedá za škodu ktorá vznikla žalobkyni na zdraví pri páde na chodníku vzhľadom k tomu, že mandátnou zmluvou poveril žalovaného v 3. rade Bytex Slovensko, s.r.o. zabezpečením schodnosti prístupových chodníkov, a preto právny názor súdov nižšej inštancie na zodpovednosť žalovaného v 3. rade za škodu spôsobenú závadou schodnosti chodníka je teda nesprávny.

5.Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 17.4.2023 č.k. 2Co/57/2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 40C/28/2020-156 zo dňa 24.11.2022 vzhľadom na zrušenie rozsudku o základe nároku najvyšším súdom.

6.Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 22.5.2022 spojil konania vedené na Okresnom súde Košice I 40C/28/2020 a 40C/8/2023 (pôvodné konanie vedené pod sp.zn. 40C/18/2015 na spoločné konanie a napokon konanie viedol pod sp.zn. 40C/28/2020).

7.Po právnom posúdení veci podľa ustanovení § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 444, § 445, § 446, § 447, § 447a, § 441 Občianskeho zákonníka, podľa § 7 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa § 3 ods. 1, § 3d ods. 3, ods. 5, podľa § 4b ods. 1, § 9 ods. 2, § 9a ods. 2, 3, 4 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (Cestný zákon, účinného ku dňu 22.1.2013), ďalej podľa ust. § 12 ods. 1 a 6 vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy, ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách č. 35/1984 Zb., podľa § 1, § 2 ods. 2,3, § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 1,2, § 5 ods. 1,2,4, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1,3,5, § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, vo veci rozhodol.

8.Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že u žalobkyne došlo ku škode na zdraví dňa 22.1.2013 následkom pošmyknutia a pádu pri východe z bytového domu na D. F. G. X v Košiciach vo vzdialenosti cca 1,5 metra od vchodu v koridore, ktorý ohraničuje vstup do bytového domu D. X, C. z pravej strany, pričom bytový dom je na parc. č. 2611/2, vo vlastníctve žalovaného v 1. rade. Žalobkyňa si uplatnila svoj nárok voči štyrom žalovaným bolo nesporné, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej došlo k úrazu žalobkyne. Ku škode na zdraví došlo v tej časti parcely, ktorá je priamo priľahlá k bytovému domu Buzulucká 2 v Košiciach a tvorí koridor ku vchodu k bytovému domu D. X. Tento koridor kolmo nadväzuje na chodník k jednotlivým vchodom bytových domov na Buzuluckej ulici v Košiciach. Keďže ku škode na zdraví došlo v bezprostrednej blízkosti od vchodu do bytového domu D. X H. Košiciach súd ustálil, že za škodu zodpovedá subjekt odlišný od žalovaného v 1. rade a nie je daná vecná pasívna legitímácia žalovaného v 1. rade, t.j. Mesta Košice, proti ktorému bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá. Aj keď žalovaný v 2. rade uzavrel mandátnu zmluvu so žalovaným v 3. rade, ktorej predmetom bolo aj obstaranie správy spoločných častí a za tým účelom žalovaný v 3. rade uzavrel dohodu o pracovnej činnosti so žalovanou v 4. rade, táto skutočnosť nemôže žalovaného v 2. rade sama osebe zbavovať zodpovednosti za škodu. Riadiac sa právnym názorom Najvyššieho súdu SR súd prvej inštancie teda ustálil zodpovedný subjekt, a to žalovaného v 2. rade v plnom rozsahu.

9.Súd ustálil výšku škody na zdraví u žalobkyne sumou 8.379,36 €, z toho bolestné 2.358 €, sťaženie spoločenského uplatnenia 5.234,36 € a stratu na zárobku 786,60 €. Okrem tejto istiny priznal žalobkyni aj zákonný úrok z omeškania. Voči žalovaným v 1., 3. a 4. rade ako nedôvodnú žalobu zamietol.

10.O trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade rozhodol tak, že nepriznal navzájom trovy konania vzhľadom na to, že každá z týchto strán mala vo veci úspech len čiastočný, a to za použitia

§ 255 ods. 1,2 a § 256 ods. 1 CSP. Vo vzťahu k žalobkyne a žalovaným v 1., 3. a 4. rade súd podľa ust. § 255 CSP priznal týmto úspešným žalovaným proti neúspešnej žalobkyňi plnú náhradu trov konania.

11.V zákonnej lehote proti výrokom o trovách konania podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Navrhla, aby vo vzťahu k žalovanému v 2. rade odvolací súd zmenil tento výrok rozsudku tak, že jej prizná proti nemu plnú náhradu trov konania a vo vzťahu k žalovaným v 1., 3., 4. rade vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa náhradu trov konania týmto úspešným subjektom nepriznal. Trvala na tom, že vo vzťahu k žalovanému 2. rade bola úspešná v rozsahu 100%, pretože ohľadne nárokov - bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia bolo jej žalobe vyhovené. Čo sa týka výroku V., ktorým bola zaviazaná zaplatiť žalovaným v 1., 3. a 4. rade náhradu trov konania v rozsahu 100% má za to, že sú tu dôvodné hodné osobitného zreteľa, pretože ona samotná nezavinila, že žalovaní v 1., 3. a 4. rade boli stranami sporu, ale z opatrnosti k žalovaniu ju prinútil právny predpis a jej postup považuje za správny. Poukázala na to, že ide o veľmi zvláštnu situáciu, kedy súdy prvej a druhej inštancie právoplatne rozhodli v začiatkoch sporu, že zodpovedným subjektom za škodu spôsobenú na jej zdraví je žalovaný v 3. rade, a to Bytex Slovensko, s.r.o.. Po nadobudnutí jeho právoplatnosti následne súd prvej inštancie jej rozsudkom priznal proti tomuto subjektu aj náhradu škody. Až uznesením Najvyššieho súdu SR bolo ustálené, že zodpovedným subjektom nie je spoločnosť Bytex Slovensko, s.r.o., ale Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, D. X-X, C., a preto sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa na použitie ust. § 257 CSP.

12.V zákonnej lehote žalovaný v 2. rade – posledný deň lehoty, pričom išlo o sprievodný list, v ktorom tento žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oznamoval, že zasiela odvolanie žalovaného v 2. rade proti rozsudku 40C/28/2020. K tejto správe však nebolo pripojené odvolanie, ale ako príloha bolo pripojené vyjadrenie žalobcu ku skutočnostiam uvedenými žalovanou na pojednávaní dňa 5.10.2023 k sp.zn. K1-15C/25/2022. Z výsledku informatívneho overenia podpisov a pečati v elektronickej forme (č.l. 316 súdneho spisu) vyplýva, že tak dokument odvolanie ako aj príloha boli podpísané platným elektronickým podpisom. Následne na čl. 317 sa nachádza sprievodný list žalovaného v 2. rade, ktorý oznamuje súdu, že došlo k chybnému priloženiu prílohy, a preto opätovne pripojil odvolanie žalovaného v 2. rade proti rozsudku zo dňa 26.10.2023 č.k. 40C/28/2020 Toto odvolanie – príloha bolo doručené Mestskému súdu Košice dňa 22.12.2023, t.j. po zákonnej 15-dňovej lehote na podanie odvolania.

13.K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný v 3. rade s tým, že žiada potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Argumentoval, že žalobkyňa ani po zrušení rozsudku najvyšším súdom nevzala voči nemu žalobu späť a zavinila tak ďalšie náklady súvisiace so sporom. Vo vzťahu k nemu je neobjektívne tvrdenie o tom, že Cestný zákon explicitne neuvádza zodpovedný subjekt za škodu spôsobenú neschodnosťou chodníka, pretože tento zákon nikdy nestanovoval mandatára za zodpovedný subjekt.

14.K odvolaniu žalovaného v 2. rade a k vyjadreniu žalovaného v 3. rade sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá zotrvala na svojich argumentoch uvedených už v odvolaní. Upriamila pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade vstúpilo do likvidácie, preto subjekt, ktorý podal odvolanie už neexistoval, preto jeho odvolanie je potrebné odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného v 3. rade opätovne poukazovala na bežnú prax žalovať naraz všetky subjekty v súlade s Cestným zákonom. Za vzniknutej právnej situácie, kedy až Najvyšší súd SR mal iný názor na zodpovedný subjekt podľa nej nie je povinná platiť žalovanému v 3. rade náhradu trov konania.

15.Žalovaný v 3. rade reagoval na argumenty žalobkyne a v prvom rade uviedol, že žalovaný v 2. rade doposiaľ existuje a jeho vstup do likvidácie na tom nič nemení. V zmysle ustanovenia § 7d ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z. spoločenstvo zaniká až dňom výmazu z registra. Zároveň žalovaný v 3. rade nie je právnym nástupcom žalovaného v 2. rade a to bez akejkoľvek polemiky. Vo vzťahu k odvolaciú proti trovám konania opätovne poukázal na to, že v opravnom konaní, pokiaľ nebolo podané odvolanie žalobkyňou proti výroku o trovách konania v pôvodnom rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 40C/28/2020 z 24.11.2020, nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila.

16.Prv než Krajský súd v Košiciach pristúpil k vecnému prejednaniu odvolaní odvolateľov, rade skúmal včasnosť podania odvolaní. Odvolanie žalobkyne obsahovalo všetky náležitosti a bolo podané

včas. Ako je už vyššie uvedené zo súdneho spisu zistil, že právna zástupkyňa žalovaného v 2. rade prevzala rozsudok 40C/28/2020-266 dňa 4.12.2023. Odvolanie bez prílohy podala právna zástupkyňa žalovaného v 2. rade posledný deň lehoty na podanie odvolania dňa 19.12.2023 aj so zaručeným elektronickým podpisom. Išlo len o avizované, t.j. blanketné odvolanie žalovaného v 2. rade a riadne odvolanie s odôvodnením bolo súdu zaslané a doručené až 22.12.2023. Odvolací súd má za to, že elektronicky podané odvolanie žalovaného v 2. rade zo dňa 19.12.2023 neobsahovalo až na podpis žiadne náležitosti vyžadované zákonom pre odvolanie a druhé jeho odvolanie bolo realizované až následne po uplynutí zákonom stanovenej odvolacej lehoty.

17.V posudzovanom prípade ohľadne odvolania žalovaného v 2. rade ide výslovne o odvolanie bez uvedenia konkrétneho odvolacieho dôvodu, tzv. blanketné odvolanie. Z ust. § 373 ods. 1 CSP pritom vyplýva, že sa týka takej procesnej situácie vadného odvolania, v ktorom absentuje niektorá so zákonom vymedzeným náležitosť, pričom súd je povinný vyzvať odvolateľa na doplnenie chýbajúcich náležitostí, avšak s jednou výnimkou spočívajúcou v tom, že súd nevyzýva na doplnenie chýbajúcich odvolacích dôvodov. Odvolací súd má za to, že v danom prípade nastala situácia, ktorú rieši rozhodnutie č. 61/2023 Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/1/2022 z 8.11.2023. V zmysle tohto rozhodnutia odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania. Aj v prípade, tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu či boli splnené procesné podmienky a to v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP. Veľký senát najvyššieho súdu zdôraznil, že v ust. § 365 CSP je premietnutá zákonná koncentrácia civilného procesu, čo znamená, že určité procesné úkony sú koncentrované do určitej fázy konania. V tomto prípade je teda procesný úkon podania odvolania koncentrovaný do 15 dní, ktoré začínajú plynúť v deň nasledujúci po dni doručenia prvoinštančného rozhodnutia. Ohľadne tohto tiež poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR zo 17.12.2019 sp.zn. III.ÚS141/2019, ktorý uviedol, že umožnenie dopĺňania odvolacích dôvodov po uplynutí tejto zákonnej lehoty by bolo v rozpore s princípom hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, no najmä v rozpore s koncepciou odvolacieho konania, ktorá vychádza, z tzv. neúplného apelačného systému. Zároveň je potrebné tiež podotknúť, že žalobcovi na predídenie rizika odmietnutia blanketového odvolania doplneného po zákonnej lehote odvolacie dôvody nebránilo, aby využili inštitút upravených v CSP, a to návrh na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 122 CSP. Toto ustanovenie, však žalovaný v 2. rade nevyužil.

18.Odvolací súd opätovne poukazuje na rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR, kde sa zaoberal posúdením nastoleného problému zo širšieho hľadiska vzhľadom na právnu úpravu uvedenú v § 380 CSP, z ktorého vyplýva, že odvolací súd môže v zásade prihliadať iba na dôvody vymedzené v podanom odvolaní, ktoré boli vymedzené v odvolacej lehote. Z úradnej moci, však musí prihliadať na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 CSP). Z toho vyvodil záver a z neho je možné zovšeobecniť právnu vetu v kontexte posudzovaného blanketového odvolania, že aj v prípade, tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP). Veľký senát sa venoval aj postupu odvolacieho súdu, akým má potom postupovať za situácií pri identifikácii blanketového odvolania po uplynutí lehoty na odvolanie. Po preskúmaní odvolacím súdom a zistení, že nebol zistený nedostatok procesných podmienok nie je možné aplikovať ust. § 386 písm. d/ CSP, podľa ktorého odvolací súd odvolanie odmietne, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať vzhľadom práve na uvedenú povinnosť pokračovať v odvolacom konaní, a to preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie práve v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky. Ak odvolací súd nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdí. V danom prípade však nedochádza k vecnému prieskumu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale procesných väd v zmysle § 380 ods. 2 CSP vzhľadom na existenciu, tzv. blanketového odvolania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť v uvedenom prípade. Veľký senát z Najvyššieho súdu SR však vyslovil názor, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí podľa § 387 ods. 1 CSP za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 ods. 1 CSP, keď toto ustanovenie upravuje postup, t.j. spôsob rozhodnutia najbližšie posudzovanej veci a použitie tohto ustanovenia zároveň zodpovedá účelu a zmyslu uvedeného ust. § 380 ods. 2 CSP vykonať prieskum procesných väd z úradnej moci odvolacieho súdu, aj pri tzv. blanketných odvolaniach.

19. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne i žalovaného v 2. rade ako podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a vo veci rozhodol. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.4.2024, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario. V prvom rade odvolací súd súhlasne s názorom žalovaného v 3. rade uvádza, že subjekt žalovaného v 2. rade nezanikol, stúpil len do likvidácie a žalovaný v 3. rade nie je jeho právnym nástupcom. Odvolanie, aj keď blanketové, podala teda oprávnená osoba.

20. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie v dôsledku blanketového odvolania žalovaného v 2. rade vo všetkých jeho výrokoch, avšak len v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP), nie z hľadiska vecnej správnosti jeho výroku vo veci samej. Nezistil žiadne vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 CSP) a preto s použitím čl. 4 ods. 1 CSP rozsudok potvrdil.

21. Odvolanie žalobkyne proti výrokom o trovách konania malo všetky náležitosti a boli použité odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

22. Odvolací súd po preskúmaní napadnutých výrokoch rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania rozhodnutia a tomu predchádzajúcemu procesnému postupu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je dôvodné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery, zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je dôvodné, rozsudok je v týchto výrokoch vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. Žalobkyňa vytýkala súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil celkovú situáciu a právne súvislosti, že vo vzťahu k žalovanému v 2. rade mala plný úspech a vo vzťahu k ostatným žalovaným mal súd použiť ustanovenie § 257 CSP.

24. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 CSP, ale i zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania podľa § 256 CSP. Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý v rozhodnutí je potrebné aj náležite odôvodniť. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach u strán sporu, ale aj v okolnostiach danej veci. Ustanovenie § 257 CSP v zmysle zaužívanej judikatúry nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľe súdu, ale ide o také ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa,

na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť (uznesenie NS SR z 28.1.2010 sp.zn. 2MCdo/17/2009).

25.Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

26.Účelom ustanovenia § 257 CSP je teda umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára práve sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajú teda buď zo sociálneho aspektu, kedy povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada sa na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže teda súd dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8.12.2011 sp.zn. II. ÚS 563/2001-14 po prispôbení novej úprave). Ustanovenie § 257 CSP neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale práve k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu sa preto musí spravodlivo javiť predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. (uznesenie NS SR z 18.1.2012 sp.zn. 6MCdo/5/2011).

27.Ani odvolací súd nevzhladol také okolnosti, pre ktoré by bolo možné vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanými 1.,3.,4 použiť ust. § 257 CSP. Uvedení žalovaní sa len bránili v tomto spore prostriedkami procesnej obrany, využili procesné prostriedky na dosiahnutie úspechu a to v konečnom dôsledku aj dosiahli, aj keď až rozhodnutím súdu najvyššej inštancie. Žalobkyňa iné dôvody použitia tohto ustanovenia nepreukázala.

28.Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade súd prvej inštancie správne použil zákonné ustanovenie aj ho správne aplikoval a svoje rozhodnutie riadne a do dôsledku odôvodnil, odvolací súd nemá potrebu k tomu nič dodávať.

29.Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch odvolaním žalovaného v 2. rade napadnutých ako vecne správny potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

30.O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP. Žalovaným 1., 4. trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli, žalobkyňa nebola úspešná a nebol úspešný ani žalovaný v 2. rade. Vo vzťahu medzi neúspešnou žalobkyňou a úspešným žalovaným v 3. rade odvolací súd priznal v plnom rozsahu náhradu trov odvolacieho konania úspešnému žalovanému v 3. rade.

31.Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).